

[Ole Espersen]

Så er jeg lidt ked af den lidt nedvurderende holdning til politiets arbejde, som hr. Lenger gav udtryk for. Jeg synes, vi alle sammen må have interesse i at give politiet rimelige arbejdsvilkår.

Hermed har jeg vist også svaret på noget af det, som hr. Bjørn Elmquist nævnte, men jeg siger ham i og for sig tak, fordi han fremdrog den gamle dagsordensvedtagelse fra 1979, hvor socialdemokratiet sammen med venstre bl.a. tilsluttede sig et forslag om, at vigtige elementer i indsatsen mod volden *kan* være – og så kommer der en række elementer, og jeg fik indtryk af, at hr. Bjørn Elmquist ikke rigtig mente, vi havde fulgt denne beslutning op. Hr. Bjørn Elmquist har været så venlig at give mig den, og det, vi sagde, at indsatsen kunne bestå i, er bl.a. en øget forebyggende indsats, hvori må indgå en oplysningskampagne vedrørende volden i vort samfund, bl.a. i samarbejde med det kriminalpræventive råd. De øgede bevillinger til rådet, det omfattende SSP-samarbejde, som rådet har sat i gang rundt omkring i landet, er jo netop en opfølgning af dette første led i beslutningsforslaget.

Næste led: en øget indsats fra politiets side, herunder i form af patruljering. Der er taget beslutning om ansættelse af 500 flere politifolk i vores regeringsperiode, altså i den socialdemokratiske regeringsperiode. Vi besluttede i enighed med et flertal i folketinget, at de store politistationer burde erstattes af mindre for at skabe øget nærhed. Også det led i beslutningsforslaget er opfyldt, og det er i øvrigt med ministerens indsats, som fortsætter vores, i færd med at blive opfyldt i endnu højere grad.

En hurtigere retsforfølgning. Der blev givet bevillinger til flere afdelinger i landsretterne for at sikre en hurtigere retsforfølgning.

Så foreslås der ganske vist også en ændring af straffeloven med henblik på en skærpelse af straffen for visse voldsforbrydelser. Det har vi ikke foreslået. Vi har ikke ment, at det ville have noget formål, bl.a. fordi højesteret jo har anlagt en skærpet praksis i relation til visse former for voldsforbrydelser, så på det punkt er der altså ikke sket noget lovgivningsmæssigt, men i øvrigt kan jeg sige, at denne dagsorden, som jo går på, hvad der *kan* medvirke til en bekæmpelse af volden, i høj grad er opfyldt.

Vi har ikke narkomisbrug med, det er rigtigt. Nu medfører narkomisbrug oftest ikke i sig selv voldshandlinger, tværtimod. Det medfører snarere, at de, der misbruger narkoen, bliver sløvet. Det medfører så til gengæld en vis følgekriminalitet i form af tyveri, men det er jo ikke volden, der er så afgørende dér. Det er imidlertid noget, vi naturligvis kan drøfte i udvalget.

Til fru Ruth Olsen vil jeg sige, at jeg er enig i, at angsten for vold er noget meget væsentligt i vores samfund. Jeg tror ikke, vi behøver – jo, det gør vi måske nok, det gør man vel altid – så mange flere undersøgelser. Jeg mener også, at Flemming Balvig, der har været nævnt her i dag, har foretaget en ganske grundig undersøgelse af angst for vold i en bestemt del af vores samfund. Angsten for vold er stor og også overraskende stor. Det hævdes jo ofte, at folkepensionisterne dårligt tør gå på gaden. En undersøgelse, som AIM foretog for nogle år siden, viste, at ud af et udsnit på 2.500, der var repræsentativt udvalgt, 2.500 personer, der var over 67 år, havde ingen været udsat for vold i løbet af det sidste år. Men fru Ruth Olsen har ret i, at angsten er der, og den bør vi selvfølgelig også gøre noget ved. Der er nok grænser for, hvor meget vi kan gøre i folketinget ved selve angstfølelsen, som vel ofte skyldes overdrevne beskrivelser af voldens omfang, men selve det, at vi søger at bekæmpe volden, må vi gå ud fra kunne være med til at mindske angsten. I øvrigt er en del af vores forslag, bl.a. om øget patruljering, jo udtryk for dette ønske, og jeg kan selvfølgelig ikke anerkende fru Ruth Olsens påstand om, at det vel snarere er politiets vold, som man er bange for.

Alkoholen er kun et symptom, blev det nævnt. Ja, alkoholen kan være symptom på meget, men skal vi gå i gang med at bekæmpe alt det, som mange mener er symptomer, bl.a. altså alkoholmisbrug, før vi går i gang med selve misbruget og prøver at gøre noget ved det, kræver det utvivlsomt – også efter fru Ruth Olsens mening – en større omkalfatring af hele vores samfund, som vi selvfølgelig skal medvirke til at arbejde for: bedre boligforhold, mere arbejde, bedre uddannelsesforhold osv., men der er altså nogle ting, som er umiddelbart angribelige også, og det tror vi at alkoholmisbruget er. Vi tror bl.a., at en oplysningskampagne i større omfang i